

Martin Elvstrøm-Vieths prædiken 1. s. i advent

Taler

Martin Elvstrøm-Vieth
Sognepræst

Dato

1. december 2024

Sted

Godthaabskirken, Frederiksberg

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 21, vers 1-9

- 1 Glæd jer altid i Herren! Jeg siger atter: Glæd jer! Lad jeres mildhed blive kendt af alle mennesker. Herren er nær. Fil 4

5 Der er noget smukt over, at vi dedikerer en bestemt tid på året til at vente. Advent er det i hvert fald nu – Den første af fire søndage. Ja, der har faktisk været hele seks af dem engang. Man spejlede det i fastens 40 dage. Det gør vi ikke mere. Men vi begynder stadig det nye kirkeår med at vente. Også selvom det er noget, vi faktisk ikke er særligt gode til. Lige et øjeblik.

- 10 [forlader rummet og vender først tilbage efter nogle minutter]

”Undskyld ventetiden.” Det siger de gerne, dem der på den ene eller den anden måde har trukket på vores tålmodighed. Er det over telefonen kan de prøve at formilde os med at spille noget musik. Det gør det ikke altid bedre. Særligt hvis
15 1) musikken er irriterende 2) de spiller den igen og igen. Der er særligt et telefonselskab. Jeg ville ringe til dem og klage over deres musik var det ikke fordi, jeg så skulle vente ...og så høre deres musik. Lægerne har heller ikke skiftet melodi så længe, jeg kan huske. De er til gengæld så venlige at fortælle mig, hvor præcis jeg er i køen, om end jeg kan vente som nummer 4 meget længe. Så har de
20 så til gengæld deres helt eget værelse til den ædle kunst at være tålmodig, komplet med nassede ugeblade, nussede populærvidenskabelige magasiner og gennemtyggede børnebøger.

25 Det kan man også sige det her rum er. Fra i dag til Juledag er skibet, vi nu sidder i, en slags venteværelse. Ja, på disse bænke skal vi sidde endnu engang og mærke, hvad det gør ved os, at det største ikke er noget, vi kan fremskynde. Men når det så endelig er der, står det ofte så lysende klart, hvorfor vi skulle vente.

30 Jeg skal nok lade være med at gå igen. Det var, bær over med mig, en lille øvelse i udholdenhed, vel at mærke, uden I vidste, hvad der skulle ske. Jeg kunne jo helt være gået min vej. I kunne tænke, det var færdigt.

Jeg ved ikke, hvad det er ved ventetiden, der kan gøre den så svær at komme
35 igennem. Er det bare det at vi vil til? ”Kan I ikke åbne en kasse til?!” Er det uvisheden, vi ikke bryder os om? Eller er det sådan en grundlæggende følelse af, at det er værdifuld tid, der bliver taget fra os, hvor hvert sekund tæller? Vi inddeler jo også gerne tiden i kategorier. Spildtid, alenetid, mig-tid, os-tid, kvalitetstid, højtid.

40

De venter også i Bibelen. Et sted bliver de end da så trætte af at vente på Gud, at de smelter deres guld om til en tyrekalv og skaber deres egen. Den kan de så danse lystigt rundt om. Moses var ikke glad. Vorherre endnu mindre. Det skulle
45 så heller ikke blive første gang, at vi, trætte af at vente på et, har erstatte det med noget andet. Kan man ikke få det, man elsker, må man elske det, man kan få. Og man kan måske ikke bebrejde os, hvis det, vi håber på, bare ikke sker. Når mr. eller ms. right ikke dukker op. Når der ikke bliver ringet tilbage, svaret på den mail vi har sendt.

50 Når det er sagt, så kan ventetiden komme med sin helt egen mening, dybde og betydning. Det kan jo også gå for hurtigt. Ja, det kan være decideret nødvendigt, at der skal gå noget tid. At få et barn f.eks. Nu har jeg ikke prøvet at blive mor, men det var da udmærket at få ni måneder til at vænne sig til at blive far.

55 Og så er der vel også det overordnede, at nogen ting bare skal ske på et bestemt tidspunkt. Herinde bekender vi os i hvert fald til, at Gud har sin helt egen plan for, hvornår tingene sker. Det sammenfatter adventstiden på sin egen måde. Hvordan det væsentlige i livet sker hvor og hvornår, Gud vil. At det heldigvis ikke følger vores utålmodighed, men i stedet giver os at få noget meningsfuldt
60 ud af ventetiden. Lære noget af den. Bruge den til at afstemme livet til, hvad det nu engang måtte have i vente. Nej, det skal gro på os, med os. Nogle gange med samme hastighed som et egetræ. For som de voksne irriterende sagde til os dengang vi var små: ”du har godt af at vente.” Det kan ligefrem være nødvendigt i al den tid, at livet ikke er noget, der kan spoles frem og tilbage i. Det har
65 derimod sit eget flow, sin egen rytme, puls. Hvor svært det så end kan være at forklare det. Hvorfor skulle der gå lang tid før det eller det skete? Hvorfor skulle

verden vente så længe på, at Jesus blev født? Hvor længe skal vi vente på at Han vender tilbage?

70

Det spurgt her i Vorherres helt eget venteværelse. Vi har godt nok ikke royale ugeblade og gamle Anders And'er liggende. Men vi har en bog at synge ud fra. Vi har et Ord. Det er godt at vente i tavshed på Herrens frelse, står der ovenikøbet i Det Gamle Testaments Klagesange.

75

Nu får vi nok lidt svært ved det med tavsheden ved en gospelgudstjenste, men fra og med i dag overgiver vi os til at vente på Herrens frelse. Til at omstille vort liv til det store, der venter for enden af adventstiden. Den store fortælling. Ja, til det håb, der er forbundet med Jesus, den lettelse.

80

Dens betydning kan i hvert fald ikke herses frem. Dens gåde, ikke rushes. Den kan kun ventes på i tillid til, at det er ventetiden værd. Vel, at mærke med det løfte – og det vil jeg afslutte med, at det, der skal ske, vil indtræffe. Det Gud vil, at dit liv ikke skal mangle, vil finde vej til dig på den mest forunderlige måde, men på det for dig helt det rette tidspunkt.

85

Så Hosianna – velsignet være Han der kommer i Herrens navn AMEN

Kilde

90

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

95

1. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/martin-elvstrom-vieths-praediken-1-s-i-advent>

100

105